

INGEZONDEN.

De redactie behoudt zich voor, ter bevordering van spoedige plaatsing der stukken, zoo noodig eenige bekorting aan te brengen.

SECTIO CAESAREA BIJ VERHAKING VAN TWEELINGEN.

De beschrijving van dit geval door collega FALKE in dit *Tijdschrift* No. 43, 22 October geeft mij aanleiding tot de volgende opmerkingen. Ons inzicht in de ligging van den foetus in de baarmoeder danken wij, behalve aan het uit-en inwendige onderzoek, aan Röntgenphoto en vriescoupe. Deze zoo geheel verschillende onderzoekingsmethodes leeren ons hetzelfde; in den uterus heerscht voor den foetus maar één wet: accommodatie. Men vergelijkte nu op de bijgevoegde plaat 187 de accommodatie in de 3 overgenomen teekeningen met het ontbreken van accommodatie in de teekening, die de beschrijving van het eigen geval steunt.

De oorzaak hiervan is niet ver te zoeken, het is namelijk ongeoorloofd de ligging van een tweeling bij open buik tijdens een keizersnede — de kinderen liggen dan ongeveer in de wieg — te laten doorgaan voor den toestand, toen de buik nog dicht was. Uit de nauwkeurige clinische beschrijving blijkt, dat de kinderen rug aan rug lagen, de concave rug van het kind in deflexieligging geaccommodeerd tegen den convexen rug van het kind in achterhoofdsligging. Van deze kinderen rug aan rug, kon het voorste kind het achterste wel hinderen met de accommodatie van de schouders op den bekkeningang, verhaking is echter bij kinderen rug aan rug onmogelijk en heeft dan ook m.i. nooit bestaan. De verhaking is een kunstproduct van de bij open buik los liggende kinderen.

De therapie is zeer agressief: zonder zekere diagnose, zonder zekerheid of zich wel moeilijkheden bij een forcipale extractie zouden voordoen, keizersnede bij een dikwijls onderzochte vrouw met temperatuursverhooging. Persoonlijk heb ik onderzocht van twee dergelijke gevallen, waar zonder moeite van beteekenis het kind forcipaal ontwikkeld werd. In een geval als dit sectio caesarea te verrichten is Amerikaanscher dan Amerikaansch want zelfs bij hen vindt men de meening: *Two heads on the pelvis is never of any serious consequence.*

's-Gravenhage, 30 October 1938.

E. G. E. CROIN.

VERZOEK OM GELDELIJKE STEUN!

Ondergeteekende durft met een gerust geweten een verzoek te doen om geldelijken steun voor een ouden, eerlijken, zieken collega, wiens lijden een ziektegeschiedenis van bladzijden zou vullen. De toelage van het Ondersteuningsfonds groot f 300.— is, daar de man niets bezit, geheel onvoldoende om de kosten van het Huis voor Ouden van Dagen te voldoen. Het ziekbed kan niet lang duren. Mocht er later nog geld over zijn, dan zal dit in de kas van het Ondersteuningsfonds worden gestort. Laten *velen* iets geven, dan is geen groot bedrag noodig!

Amsterdam, 1 November 1938.

P. A. DE WILDE,
postgiro 6798.

JAN DEKKER-STICHTING.

Het Bestuur der JAN DEKKER-Stichting brengt het volgende ter kennis:

Volgens art. 2 der Statuten is het doel der Stichting:

1e. Steun te verleen en aan Nederlanders en Nederlandsche onderdanen ten dienste van wetenschappelijk onderzoek op het gebied der geneeskunde, die daarvoor naar het oordeel van het Bestuur der Stichting in aanmerking komen;

2e. Geneeskundig werk in Nederland en zijn Koloniën, dat in het algemeen belang ondernomen wordt, te bevorderen.

Zij, die overeenkomstig deze bepaling financieelen steun voor hun werk noodig

hebben, kunnen hun aanvragen met uitvoerige toelichting vóór 1 December a.s. inzenden bij prof. dr. H. T. DEELMAN, Holbeinstraat 45, Amsterdam Z.

In het Bestuur der Stichting hebben voor de desbetreffende Universiteit de volgende heeren zitting: prof. dr. J. L. B. ENGELHARD, Groningen; prof. dr. J. VAN DER HOEVE, Leiden; prof. dr. J. BOEKE, Utrecht; prof. dr. C. U. ARIËNS KAPPERS en prof. dr. H. T. DEELMAN, Amsterdam. Genoemde heeren zijn gaarne, indien gewenscht, bereid nadere inlichtingen te geven. Dr. G. ROYER, Amsterdam, beoordeelt mede de aanvragen uit Indië.

Namens het Bestuur der JAN DEKKER-Stichting,

Dr. J. C. WENT, *voorzitter*.

Prof. dr. H. T. DEELMAN, *secretaris*.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

ROME. — De studenten en het luchtgevaar. De Italiaansche minister van oorlog heeft erop aangedrongen, dat de studenten in de geneeskunde zullen worden onderricht omtrent de gevolgen van scheikundige oorlogvoering. De minister van onderwijs heeft hierop aan de rectoren der universiteiten opgedragen de hoogleeraren in de betrokken vakken aan te sporen tot zoodanig onderricht (*Policlinico*, 24 Oct.).

PARIJS. — De teer op de wegen en het carcinoma pulmonum. In de zitting op 11 October van de Académie de Médecine te Parijs (*Bulletin CXX*, no. 29) is door G. ROUSSY en CH. OBERLING de vraag te sprake gebracht, die op 26 Juli reeds door andere leden was ingeleid, of misschien het teeren van de wegen en het verstuiven van de opgedroogde teer een der oorzaken kon zijn van het vaker voorkomen van longkanker in onzen tijd. Er werd niet verzuimd, er op te wijzen, dat tegenwoordig deze ziekte beter kan worden herkend dan vroeger. Maar ook werd herinnerd aan de positieve uitkomsten van proefnemingen op muizen. De voordracht lokte een levendige gedachtenwisseling uit, waarbij ook de mogelijkheid werd geopperd van schadelijke werking van de gassen, door de auto's voortgebracht. Ten slotte werd een commissie van zes leden benoemd om het vraagstuk te bestudeeren, waarbij ook een onderzoek zal worden ingesteld naar wat in de Parijsche ziekenhuizen met hun veertigduizend bedden in deze aangelegenheid is waargenomen.

LONDEN. — De toelating van geneeskundige ballingen. Het lid van het Lagerhuis dr. G. GRAHAM-LITTLE, bespreekt in *The Brit. med. Journ.* van 22 October het vluchtelingenvraagstuk. Het parlamentslid RICHARD ACLAND had in de zitting van 5 October aan de artsen en aan de regeering de vraag gesteld, of niet per jaar 500 artsen uit Bohemen konden worden toegelaten, niet bepaald om in de practijk te gaan, maar om eenig wetenschappelijk werk te verrichten ten behoeve van de menschheid. GRAHAM-LITTLE had geen gelegenheid gehad hierover iets op te merken, en zegt daarom in *The Brit. med. Journ.*, dat wetenschappelijk werk in een vreemd land, waar een vreemde taal wordt gesproken, al zeer moeilijk zou zijn, vooral ook, omdat de meesten al op middelbaren of gevorderden leeftijd zijn en nooit wetenschappelijk werk hebben verricht. Bovendien zijn reeds 300 „wetenschappelijke werkers” uit Duitschland in Engeland aan het werk. De artsen, zegt hij, mogen niet onverschillig zijn, en zijn het ook niet, voor den vreeselijken nood der collega's, doch er is *practische* hulp noodig; die ziet hij in de Britsche koloniën — wel te onderscheiden van de Dominions. In Groot-Britannië heeft men één arts op 1000 inwoners, in de koloniën één op 100.000. In Oost-Afrika heeft hij zelf een onderzoek ingesteld, en daar is een dringende behoefte aan artsen. Dit had hij reeds in Juli in het Lagerhuis gezegd, en ondanks het ontmoedigende antwoord van den Colonial Secretary houdt hij nog vast aan zijn denkbeeld.